

Sygn. akt III Kow.1503/15pr

POSTANOWIENIE

Dnia 20.01.2016r.

Sąd Okręgowy w S. Wydział III Penitencjarny w składzie:

Przewodniczący Sędzia SO w S. Witold Galewski

Protokolant sekr. sądowy Anna Marcinkiewicz

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w S.– Jacka Koryckiego

po rozpoznaniu na posiedzeniu w Zakładzie Karnym w C. wniosku **skazanego** o udzielenie przerwy w odbywaniu kary pozbawienia wolności oraz po wysłuchaniu Prokuratora, który wnosił o nie uwzględnienie wniosku

na podstawie art.153§1kkw w zw. z art.150§1 i 2kkw

postanowił:

1. odmówić **skazanemu D. S. s. R.** udzielenia przerwy w odbywaniu kar: 2 lat pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego Ł.-Ś. z dnia 26.02.2013r., sygn. akt V K 939/12; roku pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego Ł. - Ś. z dnia 15.06.2009r., sygn. akt XVII K 187/09; zastępczej kary 6 dni aresztu orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego Ł. - Ś. z dnia 28.02.2014r., sygn. akt XVII W 851/14;
2. zwolnić skazanego od kosztów sądowych i obciążyć nimi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Skazany D. S. złożył do Sądu wnioski o udzielenie mu przerwy w odbywaniu kary pozbawienia wolności, ze względów zdrowotnych. Wskazał na konieczność podjęcia leczenia w warunkach wolnościowych, albowiem więzienna służba zdrowia nie jest w stanie mu tego zagwarantować. Nadto, skazany w dniu 21.12.2015r. skierował wniosek o dopuszczenie przez Sąd dowodu z opinii biegłego lekarza, celem zdiagnozowania jego schorzenia (uszkodzenia kolana) i wyznaczenia terminu specjalistycznego leczenia.

Wniosek nie jest zasadny.

Zgodnie z art.153§1kkw Sąd penitencjarny udziela przerwy w wykonaniu kary w wypadku określonym w art.150§1kkw. W świetle tego przepisu wykonanie kary pozbawienia wolności w wypadku choroby psychicznej lub innej ciężkiej choroby uniemożliwiającej wykonywanie tej kary sąd odracza do czasu ustania przeszkody.

Kodeks karny wykonawczy nie definiuje pojęcia "ciężka choroba", mimo stwierdzenia w art.150§2kkw, iż za ciężką chorobę uznaje się taki stan skazanego, w którym umieszczenie go w zakładzie karnym może zagrażać życiu lub spowodować dla jego zdrowia poważne niebezpieczeństwo. Definicji wskazanego pojęcia nie zawiera też art.242kkw.

Przypomnieć trzeba, że ciężka choroba nie jest pojęciem z zakresu nauki medycyny. Powyższe oznacza, że oceny stanu zdrowia dokonuje każdorazowo Sąd Penitencjarny, w oparciu o zgromadzony materiał dowodowy, pozwalający na ustalenie ostrości przebiegu i nasilenia procesów patologicznych, prowadzących do poważnych zmian czynnościowych i organicznych ustroju.

Stwierdzenie u skazanego ciężkiej choroby nie stanowi samoistnej przesłanki do udzielenia skazanemu przerwy w odbywaniu kary. Wystąpienie u skazanego ciężkiej choroby musi być powiązane ze stwierdzeniem kolejnej niezbędnej

przesłanki. Sąd musi także ustalić, że nie jest możliwe wykonanie wobec skazanego kary pozbawienia wolności w zakładzie karnym czy też w warunkach więziennej służby zdrowia, bowiem pobyt taki może zagrozić życiu skazanego lub spowodować dla jego zdrowia poważne niebezpieczeństwo. Zagrożenie, o którym mowa nie dość, że nie może być abstrakcyjne to musi być ustalona bezpośrednia możliwość wystąpienia takiego skutku.

Przechodząc, do realiów niniejszej sprawy zauważyć trzeba, że w dniu 7.10.2015r. Sąd penitencjarny w S. zwrócił się do Dyrektora Zakładu Karnego w C. o nadesłanie opinii o stanie zdrowia skazanego D. S., z ustaleniem czy stan jego zdrowia stanowi ciężką chorobę uniemożliwiającą wykonywanie wobec niego kary pozbawienia wolności która choroba może zagrażać życiu lub spowodować dla zdrowia skazanego poważne niebezpieczeństwo.

W odpowiedzi, Dyrektor ZK C. i Kierownik Ambulatorium ZOZ Zakładu Karnego w C. nadesłali tutejszemu Sądowi stosowną informację. Wynika z niej, że w dniu 16.10.2015r. skazany miał zostać poddany specjalistycznej konsultacji ortopedycznej, celem ustalenia przez lekarza ortopedę, czy stan jego zdrowia wymaga zabiegu operacyjnego, a jeśli tak to w jakim trybie. Jednak, skazany odmówił odbycia konsultacji.

Na posiedzeniu Sądu w dniu 18.11.2015r. skazany złożył wyjaśnienia, z których wynika, że chciałby uzyskać przerwę w odbywaniu kary z powodu dolegliwości bólowych kolana które mu puchnie i się blokuje. Będąc na wolności korzystał z wizyt u lekarza ortopedy, który przepisywał mu leki, po których źle się czuł. Stwierdził również, że z uwagi na chore kolano nie może pójść do pracy, a na konsultację ortopedyczną stawi się.

W tym celu, Sąd penitencjarny zwrócił się do Dyrektora Zakładu Karnego w C. o nadesłanie aktualnej opinii o stanie zdrowia skazanego, z uwzględnieniem konsultacji ortopedycznej.

Z załączonej do akt niniejszej sprawy lekarskiej opinii uzupełniającej z dnia 25.11.2015r. wynika, że skazany w dniu 24.11.2015r. został poddany konsultacji ortopedycznej. Treść jej wskazuje na cechy uszkodzenia łąkotki prawej, bez bloku stawu. Jednocześnie lekarz konsultujący zalecił wykonanie zabiegu operacyjnego, który jednak nie musi zostać przeprowadzony w trybie pilnym i dodał, że schorzenie to nie zagraża życiu skazanego i nie spowoduje trwałego uszczerbku na jego zdrowiu.

Uczestniczący w posiedzeniu Sądu w dniu 2.12.2015r. lekarz więzienny stwierdził, że skazany odbył konsultację ortopedyczną. W ocenie lekarza specjalisty z zakresu ortopedii, nie ma wskazania do przeprowadzenia pilnej operacji. Nadto, jak oświadczył lekarz więzienny, ortopeda jest raz w miesiącu w zakładzie karnym.

Nadesłana tutejszemu Sądowi opinia uzupełniająca z dnia 18.12.2015r. potwierdza, że skazany w dniu 18.12.2015r. został poddany konsultacji ortopedycznej. W jej wyniku ustalono „uszkodzenie łąkotki przysródkowej kolana lewego, pacjent wymaga artroskopii stawu kolanowego lewego w trybie planowym”. W tym celu wystawiono skierowanie do Oddziału Ortopedycznego celem ustalenia terminu przyjęcia skazanego do planowego wykonania zabiegu artroskopii. Jak uznano, skazany do czasu zabiegu ma zapewnioną opiekę medyczną, a jego pobyt w zakładzie karnym nie stanowi zagrożenia dla jego życia a nadto nie stanowi poważnego niebezpieczeństwa dla jego zdrowia.

Uczestniczący w posiedzeniu w dniu 8.01.2016r. lekarz więzienny oświadczył, że więzienna służba zdrowia wystąpiła do oddziału szpitalnego w S. z prośbą o wyznaczenie terminu przyjęcia skazanego do szpitala. W dniu 5.01.2016r. podczas rozmowy telefonicznej poinformowano, że lekarz specjalista musi osobiście skonsultować skazanego. Jednocześnie lekarz dodał, że w okresie między 13, a 15.01.2016r. skazany zostanie dowieziony na konsultację i wówczas lekarz specjalista określi stanowisko. Takiego zabiegu nie wykonuje się w warunkach więziennej służby zdrowia.

Uzupełniająca opinia o stanie zdrowia skazanego z dnia 14.01.2016r., nadesłana tut. Sądowi, wskazuje, że w dniu 13.01.2016r. skazany odbył konsultację ortopedyczną w Szpitalu w S.. W jej wyniku, lekarz stwierdził u skazanego pełny zakres ruchomości stawu. Również, konsultujący lekarz uznał, że brak jest wskazań do przeprowadzenia zabiegu, tym niemniej zasadna jest dalsza rehabilitacja. Skazany został skierowany na zabiegi rehabilitacyjne które są wykonywane w Zakładzie Karnym w C..

Uczestniczący w posiedzeniu lekarz więzienny stwierdził że od dnia wydania opinii nic się nie zmieniło skazany był konsultowany ortopedycznie, nie ma konieczności leczenia operacyjnego, wskazana jest rehabilitacja.

Dodał, że skazany ma zapewnioną należytą opiekę medyczną a pobyt w zakładzie karnym nie stanowi zagrożenia dla jego życia i nie stanowi poważnego niebezpieczeństwa dla jego zdrowia.

Nadmienić trzeba, że skazanego badał już trzeci lekarz specjalista który również nie stwierdził konieczności poddania skazanego w chwili obecnej operacji. W ocenie lekarzy specjalistów z zakresu ortopedii, aktualny stan zdrowia D. S. jest stabilny i nie stanowi ciężkiej choroby uniemożliwiającej wykonywanie wobec niego kary pozbawienia wolności. W chwili obecnej, w związku z rozpoznany u skazanego schorzeniem ortopedycznym brak jest bezpośredniego zagrożenia dla jego życia oraz możliwości spowodowania dla jego zdrowia poważnego niebezpieczeństwa, w związku z odbywaniem kary w zakładzie karnym.

Nie można pominąć również tego, że skazany przebywa w jednostce penitencjarnej która w razie potrzeby zapewnia całodobową opieką medyczną oraz dostęp do specjalistycznych konsultacji, m.in. ortopedycznej, jeśli są takie wskazania. Jednak, w sytuacji zagrożenia życia, bądź zdrowia skazany może w każdej chwili zostać skierowany do szpitala w warunkach powszechnej służby zdrowia.

Nadto, nic nie stoi na przeszkodzie ku temu aby skazany był regularnie poddawany konsultacji ortopedycznej. W zależności od kolejnych ustaleń lekarskich będą podejmowane decyzje o sposobie leczenia skazanego.

Zgodnie z poglądem wyrażonym przez Sąd Apelacyjny w Lublinie w postanowieniu z dnia 18.01.2006r. w sprawie II AKzw 871/05, ciężka choroba w rozumieniu art.150§1 i 2 k.k.w. przepisu to "taka ciężka choroba, która uniemożliwia wykonanie kary, to znaczy może zagrozić życiu skazanego lub spowodować dla jego zdrowia poważne niebezpieczeństwo w wypadku osadzenia go w zakładzie karnym".

Nie ulega wątpliwości, zdaniem Sądu, że w niniejszej sprawie taka sytuacja nie występuje, a więc pobyt skazanego na wolności celem podjęcia specjalistycznego leczenia, nie jest zasadny.

Zgodnie z art.115§1 a kkw skazanemu odbywającemu karę pozbawienia wolności nie przysługuje prawo wyboru lekarza i pielęgniarki podstawowej opieki zdrowotnej, świadczeniodawcy udzielającego ambulatoryjnych świadczeń opieki zdrowotnej, lekarza dentysty oraz szpitala. Tylko w wypadku szczególnym, gdy służba ta nie jest w stanie zapewnić właściwej opieki medycznej – świadczenia zdrowotne mogą być wykonywane w innych zakładach opieki zdrowotnej.

Odnosząc się natomiast do wniosku skazanego w przedmiocie dopuszczenia dowodu z opinii biegłego na okoliczność stanu jego zdrowia, to należy stwierdzić iż brak jest podstaw do jego uwzględnienia. Opinia taka będzie potrzebna, gdy sąd poweźmie wątpliwość wymagającą rozstrzygnięcia w oparciu o wiedzę specjalną. Tak sytuacja w przedmiotowej sprawie nie miała miejsca (vide: postanowienie z dnia 20.05.1999r. w sprawie II AKzw 245/99 SA Krakowie).

Wskazać trzeba, że wszelkie wątpliwości odnośnie sytuacji zdrowotnej skazanego zostały wyjaśnione nadesłanymi przez Zakład Karny w C. opiniami o stanie zdrowia z dnia 25.11.2015r., 18.12.2015r. i 14.01.2016r. Wynika z nich, że skazany może być leczony w zakładzie karnym. Stan jego zdrowia nie stanowi ciężkiej choroby uniemożliwiającej wykonywanie kary, a w związku z tym nie może być podstawą do przerwania mu odbywania kary.

Nadmienić trzeba, że w przypadku zaistnienia okoliczności uzasadniających udzielenie skazanemu przerwy ze względów zdrowotnych Sąd penitencjarny może w każdym czasie udzielić przerwy z urzędu po otrzymaniu stosownego świadectwa lekarskiego lub wniosku dyrektora zakładu karnego o udzielenie skazanemu przerwy w karze.

Zważyć również w tym miejscu należy, iż przerwa w odbywaniu kary pozbawienia wolności ma charakter celowy i rozważając zasadność jej udzielenia sąd powinien mieć na uwadze fakt, czy skazany wykorzysta przerwę zgodnie z jej przeznaczeniem (vide: post. S.A. w Lublinie z dnia 27.05.2009r. w sprawie II AKzw 446/09).

Z opinii Dyrektora Zakładu Karnego w C. wynika, że skazany odbywa pozbawienia wolności za przestępstwa z art.280§1kk, art.62 ust.1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Uprzednio odbył już karę pozbawienia wolności orzeczoną za czyny z art.286§1kk, art.270§1kk. Świadczy to o tym, że skazany nie jest sprawcą, który porządek prawny naruszył w sposób przypadkowy.

Za takim stanowiskiem przemawia również ustalona karalność skazanego, wynikająca z Krajowego Rejestru Karnego z dnia 8.10.2015r. Z dokumentu tego wynika, że skazany był 5-krotnie karany, z czego 3-krotnie Sądy meriti, w sprawach: XVIK 549/07, XVIK 95/09 i XVIK 187/09 orzekały wobec niego kary z warunkowym zawieszeniem, których wykonanie następnie zarządzało (vide: odpowiednio postanowienia Sądu z dnia 28.01.2010r., 10.02.2011r. i 25.07.2014r.).

To zaś oznacza, że skazany jest sprawcą niepoprawnym, który nie potrafił docenić zastosowanych wobec niego środków związanych z poddaniem sprawcy próbie.

W tych warunkach brak jest zatem podstaw do przyjęcia, że skazany podczas pobytu na wolności będzie przestrzegał porządku prawnego a w szczególności nie dopuści się kolejnego przestępstwa, a udzieloną mu przerwę w karze wykorzysta zgodnie z przeznaczeniem. Za takim stanowiskiem przemawia naganne zachowanie skazanego na wolności, w tym zażywanie środków odurzających, nadużywanie alkoholu agresywne zachowanie. Wskazać trzeba, że z informacji psychologa więziennego, wynika iż skazany nie daje gwarancji prawidłowego funkcjonowania na wolności i życia zgodnego z porządkiem prawnym.

Mając zatem na uwadze powyższe okoliczności należy uznać, że nie została spełniona przesłanka określona w art.150§1 i 2kkw, a dotycząca ciężkiej choroby uniemożliwiającej wykonywanie kary, uzasadniająca udzielenie skazanemu przerwy w karze. Dlatego też, należało postanowić jak wyżej.

Na podstawie art. 626§1kpk w zw. z art. 624§1kpk w zw. z art. 1§2kkw z uwagi na trudną sytuację materialną i brak dochodów skazanego zwolniono od zapłaty kosztów sądowych, którymi obciążono Skarb Państwa.